

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ

БУДІВЕЛЬНО-ТЕХНОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
Кафедра товарознавства та комерційної діяльності
в будівництві

**Міжнародна науково-практична інтернет-
конференція**

***Маркетингові стратегії,
підприємництво і торгівля:
сучасний стан, напрямки
розвитку***

**14 квітня 2020 року
м. Київ**

УДК 339.138.631.11

М 75

*Поширення і тиражування без офіційного дозволу
Київського національного університету будівництва і архітектури заборонено*

Маркетингові стратегії, підприємництво і торгівля: сучасний стан,
М 75 напрямки розвитку : Матеріали Міжнародної наук.-практ. інтернет-конф. :
(Київ, 14 квітня 2020 року: тези доповідей). Відп. ред. П.В. Захарченко.
Київ : КНУБА, 2020. – 172 с

ISBN 978-611-01-1862-0

У збірнику опубліковано матеріали Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Маркетингові стратегії, підприємництво і торгівля: сучасний стан, напрямки розвитку». Представлено результати досліджень зі стратегій, технологій та перспектив розвитку підприємництва і торгівлі; ідентифікації і фальсифікації товарів; управління якістю та безпечністю товарів; маркетингових стратегій на ринку товарів та послуг; енергозбереження та енергоефективності будівельних товарів і споруд; стану та перспектив розвитку ринку нерухомості України; логістичних ланцюгів в торгівлі будівельними товарами; формування професійних компетентностей товарознавців-комерсантів і маркетингологів на сучасному етапі.

Науковий комітет:

Захарченко П. В. – к. т. н., професор, завідувач кафедри товарознавства та комерційної діяльності в будівництві КНУБА; Гоц В. І. – д. т. н., професор, декан будівельно-технологічного факультету КНУБА; Притульська Н. В. – д. т. н., професор, перший проректор з науково-педагогічної роботи Київського національного торговельно-економічного університету; Стойкова Т. В., к. т. н., доцент, директор Центру якості товарів та захисту споживачів Економічного університету – Варна (Болгарія); Кузьор Олександра – проф., заступник декана SUT (Глівіце, Польща); Джвігола-Барош Маріола – д-р., SUT (Глівіце, Польща); Квілінський Олексій – д-р., SUT (Глівіце, Польща); Лич В. М. – д. е. н., професор, завідувач кафедри економічної теорії, обліку та оподаткування КНУБА ; Ляліна Н. П. – д. т. н., професор, професор кафедри товарознавства та комерційної діяльності в будівництві КНУБА.

Організаційний комітет:

Захарченко П. В. – голова, к. т. н., професор, завідувач кафедри товарознавства та комерційної діяльності в будівництві КНУБА; Юдічева О. П. – секретар, к. т. н., доцент, доцент кафедри товарознавства та комерційної діяльності в будівництві КНУБА; Самойленко А. А. – к. т. н., доцент, професор кафедри товарознавства та комерційної діяльності в будівництві КНУБА; Шеремет М. М. – директор «Епіцентр К-7»; Войтенко С.В. – генеральний директор ПТК «АГРОМАТ».

Публікується в авторській редакції

ЗМІСТ

ТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ ПІДПРИЄМНИЦТВО І ТОРГІВЛЯ: СТРАТЕГІЇ, ТЕХНОЛОГІЇ, ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Кавун-Moshkovska O. A. TECHNOLOGICAL INNOVATIONS DRIVING THE FUTURE OF RETAIL	7
Майстренко К. Я., Алавердян Л. М. РОЗВИТОК ТОРГОВИХ ЦЕНТРІВ В УКРАЇНІ	9
Рильник В. О., Алавердян Л. М. МІЖНАРОДНИЙ РИНОК КЕРАМІЧНОЇ ПЛИТКИ ТА ВПЛИВ ПАНДЕМІЇ КОРОНАВІРУСУ НА ЙОГО СТАН.	12
Романенко О.В., Лозовська В. А. РОЗВИТОК МАЛОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ: СТАН ТА ПРОБЛЕМИ	15
Сеник Л. Я., Адамович В. А. ФРАНЧАЙЗИНГ ЯК ОСОБЛИВА ФОРМА УСПІШНОГО ВЕДЕННЯ БІЗНЕСУ (НА ПРИКЛАДІ ЛЬВІВСЬКОЇ МАЙСТЕРНІ ШОКОЛАДУ)	17
Сеник Л. Я., Герасимчук М. М. ВЕНДИНГОВИЙ БІЗНЕС: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ.	23
Чуприна Д.М., Алавердян Л. М. ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА НИНІШНЬОГО СТАНУ МІЖНАРОДНОГО ТУРИЗМУ	28

ТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ ІДЕНТИФІКАЦІЯ І ФАЛЬСИФІКАЦІЯ ТОВАРІВ

Кайнаш А. П., Будник Н. В. ОСОБЛИВОСТІ ІДЕНТИФІКАЦІЇ ГРИБІВ МАРИНОВАНИХ	32
Калашник О. В., Руцький В.О. МАРКУВАННЯ ТРУБ ІЗ ПЛАСТИЧНИХ МАС	35
Лемешенко О. О., Юдічева О. П. ШАМΠΑНСЬКЕ VEUVE CLICQUOT (ВДОВА КЛІКО): КЛАСИФІКАЦІЯ ТА ІДЕНТИФІКАЦІЯ ЗА ПАКОВАННЯМ І МАРКОВАННЯМ.	37
Мартосенко М. Г., Кострикiна Н. Ф. ТЕРМІНОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ ІДЕНТИФІКАЦІЇ ВЕРХНЬОГО ОДЯГУ ПРИ ПРОВЕДЕННІ СУДОВО-ТОВАРОЗНАВЧИХ ЕКСПЕРТИЗ	41
Сапожник Д. І. ІДЕНТИФІКАЦІЯ ТА ВИЗНАЧЕННЯ КЛАСИФІКАЦІЙНОЇ НАЛЕЖНОСТІ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ ОСОБИСТОГО КОРИСТУВАННЯ	44
Сєногонова Л. І., Кондратьєв О. Л. КЛАСИФІКАЦІЯ ВИРОБІВ КОНДИТЕРСЬКИХ ПРЯНИКОВИХ ДЛЯ ЦІЛЕЙ МИТНОГО ОФОРМЛЕННЯ	48

Стефанова О. М., Юдічева О. П., Ковальчук Ю. І. ЗНАЧЕННЯ ЧИСЛА ЛЮССОН-ЖИРАРА ПІД ЧАС ІДЕНТИФІКАЦІЇ РОМУ	52
Шумський О. В., Беднарчук М.С. ДОСЛІДЖЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ КЛАСИФІКАЦІЇ ВИРОБІВ САНІТАРНО-ТЕХНІЧНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ ЗА ВИМОГАМИ УКТЗЕД	55
Шурдук І. В., Берлінова Л. В. ІДЕНТИФІКАЦІЯ МОТОРНИХ МАСТИЛ ЗА ІНФОРМАЦІЄЮ НА СПОЖИВЧОМУ ПАКОВАННІ ПРИ ПРОВЕДЕННІ СУДОВО-ТОВАРОЗНАВЧИХ ЕКСПЕРТИЗ	60

**ТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ
УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ТА БЕЗПЕЧНІСТЮ ТОВАРІВ**

Басова Ю. О., Кобищан Г. Д., Губа Л. М., Ткаченко А. С. ЕКОЛОГІЧНА СЕРТИФІКАЦІЯ – ЯК ЗАСІБ ГАРАНТУВАННЯ ЯКОСТІ ПРОДУКЦІЇ	64
Доманцевич Н. І., Василюшин Л. В. ВИКОРИСТАННЯ СПІНЕНИХ ПОЛІМЕРНИХ МАТЕРІАЛІВ ДЛЯ СИСТЕМ ТЕПЛОІЗОЛЯЦІЇ	66
Захарченко П. В., Лисенко А. В. ВПЛИВ ОНОВЛЕНОГО ДБН НА ДОСТУПНІСТЬ БУДИНКІВ І СПОРУД ДЛЯ МАЛОМОБІЛЬНИХ ГРУП НАСЕЛЕННЯ	67
Лозова Т. М., Вдовичин Р. І., Климів Ю. А. УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ	69
Мотузка Ю. М., Романенко О. В., Романенко Р. П. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД ДО УПРАВЛІННЯ БЕЗПЕЧНІСТЮ ПРОДУКТІВ ДЛЯ ЕНТЕРАЛЬНОГО ХАРЧУВАННЯ	72
Романчук А. О., Юдічева О. П. ВПЛИВ СЕЗОНУ ЗБИРАННЯ ЧАЙНОГО ЛИСТЯ НА ОРГАНОЛЕПТИЧНІ ВЛАСТИВОСТІ ЧОРНОГО БАЙХОВОГО ЧАЮ ДАРДЖИЛІНГ	76
Самойленко А. А. ЯКІСТЬ МАСЛА ВЕРШКОВОГО	78
Siemohanova H. I. THE INFLUENCE OF THE FUNCTIONAL COMPOSITION «SPORT SLIM» ON THE ATHLETE'S BODY	82
Сирохман І. В., Гирка О. І. МЕЛАМІН І ЙОГО ВИЯВЛЕННЯ В ХАРЧОВИХ ПРОДУКТАХ	84
Хоменко О. С., Даценко Б. М. ТЕХНОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ВИРОБНИЦТВА ЯКІСНИХ КЕРАМІЧНИХ ПОКРИТТІВ	87
Шпеник Л. П. ПІДВИЩЕННЯ БІОЛОГІЧНОЇ ЦІННОСТІ ХЛІБОБУЛОЧНИХ ВИРОБІВ З ВИКОРИСТАННЯМ НЕТРАДИЦІЙНОЇ СИРОВИНИ	90
Yudicheva O. P., Prodchenko O. L. THE RAW FOR GLUTEN-FREE FLOUR	93
Яцишин Б. П., Лесько П. В., Янишин А. І. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВНУТРІШНЬОСКЛАДСЬКИХ УМОВ ЗБЕРІГАННЯ ПРОДОВОЛЬЧИХ ТОВАРІВ	95

ТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ТА БЕЗПЕЧНІСТЮ ТОВАРІВ

УДК 349.6:006.63

ЕКОЛОГІЧНА СЕРТИФІКАЦІЯ – ЯК ЗАСІБ ГАРАНТУВАННЯ ЯКОСТІ ПРОДУКЦІЇ

*Басова Ю. О., к.т.н, доцент, Кобищан Г.Д., к.т.н, доцент,
Губа Л.М., к.т.н, доцент, Ткаченко А.С., к.т.н, доцент
Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет
економіки і торгівлі», м. Полтава*

Сучасний ринок продукції пропонує безліч товарів різного призначення та якості. Останнім часом зростає попит на продукцію із поліпшеними екологічними характеристиками. Це зумовлено тим, що сучасна людина піклується про власне здоров'я та турбується про стан оточуючого середовища. Екологічним вважається засіб, що пройшов сертифікацію на відповідність вимогам екологічного стандарту і має екологічне маркування [1, 2].

Екологічна сертифікація – це добровільна форма гігієнічного тестування та висновку про можливість віднесення продукції до екологічно чистої. У випадку позитивного результату, визначається рівень екологічної чистоти та видається сертифікат, який дає право на рекламу продукції як екологічно чистої. Мета екологічної сертифікації полягає у забезпеченні нормативно-технічного, правового регулювання екологічної безпеки при розподілі, обміні, споживанні товарів та послуг [3, 4].

В Україні система екологічної сертифікації та маркування почала розвиватися з 2003 року із впровадженням ДСТУ ISO 14024. Її розвиток мав на меті сприяти формуванню ринку продукції з поліпшеними екологічними характеристиками за встановленими критеріями оцінки. Екологічна сертифікація в Україні здійснюється органом з оцінки відповідності за схемою, що відповідає вимогам ДСТУ ISO 14024 (рис.1) [2, 5, 6].

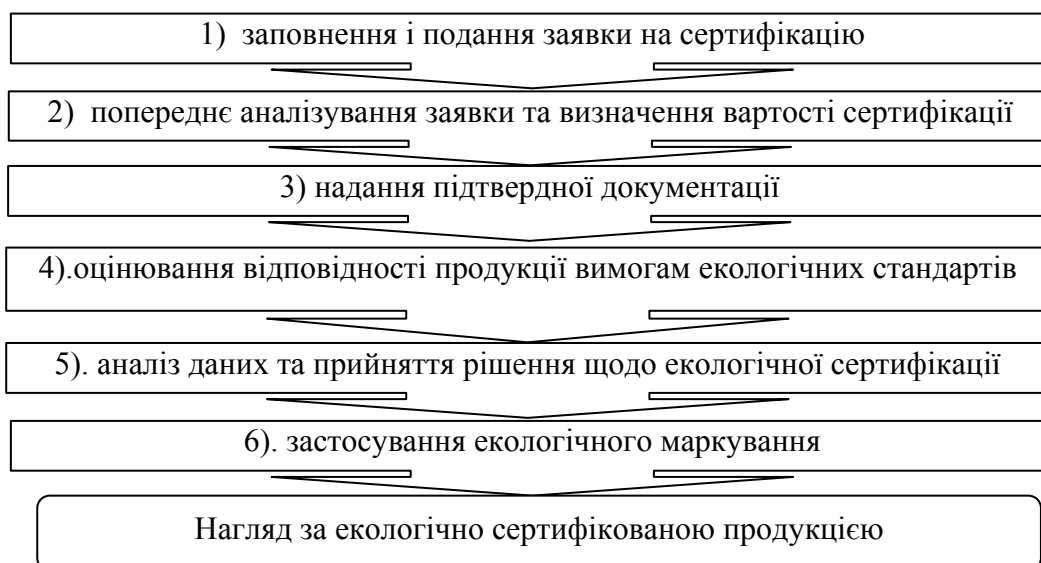

Рис. 1. Етапи проведення екологічної сертифікації в Україні

Щоб пройти екологічну сертифікацію, замовник повинен надати виконавцю зразки своєї продукції, наявні документи, інформацію щодо життєвого ланцюжку товару, оскільки екологічна сертифікація засвідчує, що екологічні аспекти враховані на всіх етапах – походження сировини, виробництва, пакування, транспортування, зберігання, утилізації тощо [7].

Нагляд за сертифікованою продукцією та дотриманням правил застосування екологічного маркування здійснює орган з оцінки відповідності згідно з положеннями, викладеними в Угоді на право застосування екологічного маркування, та органи державного контролю (Антимонопольний комітет, Держпродспоживінспекція) у порядку, передбаченому Законами України «Про захист економічної конкуренції», «Про захист прав споживачів» та «Про рекламу».

Нагляд за діяльністю органу з оцінки відповідності щодо його політики, цілей та результативності діяльності здійснює Координаційна рада з екологічного маркування. Підтвердження його компетентності відповідно до вимог ISO/IEC 17065:2013 здійснює Національне агентство акредитації України.

Міжнародне визнання результатів оцінювання забезпечується шляхом сертифікації органу з оцінки відповідності на відповідність критеріям міжнародної програми взаємної довіри та визнання – GlobalEcolabellingNetwork'sInternationallyCoordinatedEcolabellingSystem (GENECIS). При сертифікації GENECIS оцінюється відповідність регіональної або національної системи екологічної сертифікації та маркування принципам та методам згідно з ISO 14024 в поєднанні з ISO/IEC 17065. Така сертифікація є доступною лише для організацій, що є дійсними членами міжнародної асоціації Global Ecolabelling Network (GEN) [4].

Найбільш затребувана екологічна сертифікація в таких галузях як продовольчі і дитячі товари, побутова хімія (зокрема, миючі засоби), косметика і парфумерія, одяг і взуття, громадське харчування, хімічна промисловість, будівництво та будівельні матеріали, сільське господарство тощо [7].

Таким чином, використання екологічного маркування, яке отримується після проходження екологічної сертифікації, дозволить споживачам обирати якісну і безпечну продукцію, що відповідає їх потребам.

Список використаних джерел

1. Ю. Басова Екологічне маркування мийних засобів / Ю. Басова, А. Ткаченко, І. Пахомова // Сучасне матеріалознавство та товарознавство: теорія, практика, освіта : матеріали VII Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. (м. Полтава, 13-14 бер. 2020 р.). – Полтава : ПУЕТ, 2020. – С. 113–116.

2. Берзіна С. Екологічна сертифікація та маркування: головні акценти для споживача / Світлана Берзіна // Надзвичайна ситуація +. – 03, 2018. – С, 42-46. – Режим доступу : <https://www.ecolabel.org.ua/images/page/ns-2018-6-9-eco-markuvannya.pdf>.

3. Пригара І.О. Екологічна сертифікація як один з напрямків екологічного маркетингу / Пригара Ірина Олександрівна. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/ONG_2006/Ecologia/17934.doc.htm.

4. Берзіна С.В., Капотя Д.Ю., Бузан Г.С. Екологічна сертифікація та маркування. Методичний довідник. – К.: вид-во Інститут екологічного управління та збалансованого природокористування, 2017. – 114 с.

5 Віхорт Ю. В. Екологічна сертифікація та маркування як інструмент регулювання національної економіки / Ю. В. Віхорт // Інвестиції: практика та досвід. – № 3, 2018. – С. 30-35 Режим доступу: http://www.investplan.com.ua/pdf/3_2018/9.pdf.

6 ДСТУ ISO 14024:2018 Екологічні маркування та декларації. Екологічне маркування типу I. Принципи та процедури (ISO 14024:2018, IDT) – Режим доступу : <https://www.ecolabel.org.ua/iso-14024-dstu-iso-14024>.

7. Екологічна сертифікація і маркування – Режим доступу : <https://ukrstandart.net/ua/posluhy/dokumenty-dlia-vyrobnytstva/ekolohichna-sertyfikatsiia-i-markuvannia>.

УДК 691.175

ВИКОРИСТАННЯ СПІНЕНИХ ПОЛІМЕРНИХ МАТЕРІАЛІВ ДЛЯ СИСТЕМ ТЕПЛОІЗОЛЯЦІЇ

*Доманцевич Н.І., д.т.н., професор, Василюшин Л.В, магістр
Львівський торговельно-економічний університет, м. Львів*

Ефективна система теплоізоляції у сучасному будівництві дає змогу зменшити втрати тепла всередині будівлі та підтримувати визначену температуру. Особливо це стосується теплоізоляції зовнішніх стін, адже саме вони мають найбільшу площу поверхні серед усіх конструктивних елементів будинку. Влаштування зовнішньої теплоізоляції сприяє значному зменшенню тепловтрат, тому вибір зовнішнього утеплювача з усіх пунктів зору є вкрай важливим питанням [1].

Вагоме місце у сучасному асортименті теплоізоляційних матеріалів займають спінені полімерні матеріали, передусім через низку цінних властивостей. Спінені полімерні матеріали широко використовуються для зовнішньої теплоізоляції стін у вигляді плит, а також у вигляді піни. До основних видів спінених полімерних матеріалів слід віднести пінопласт, екструзійний пінополістирол та рідкі полімери.

Метою роботи було вивчення властивостей спінених полімерних матеріалів для систем теплоізоляції.

Пінопласт, який виготовляють у вигляді спінених гранул та плит пінополістирольних (EPS) згідно ДСТУ Б EN 13163:2012, поряд із позитивними властивостями, вирізняє токсичність при горінні. Екструзійний пінополістирол(пеноплекс) випускають у вигляді плит, за зовнішніми характеристиками нагадує пінопласт, має густину 28-53 кг/м³, коефіцієнт водопоглинання 0,5 %, може експлуатуватись за температури -50-+75°C. Асортимент на ринку України включає три різновиди: пеноплекс-31, пеноплекс-35, пеноплекс-45. Пеноплекс використовують для теплоізоляції фасадів та покрівлі будівель. Рідкі полімери представлені пінополіуретаном та